

Medlemsbesøg på Landsarkivet i Åbenrå 16. januar 2007.

Som opfølgning på Vagtmester Leo Vinther Pedersens foredrag om "Slægtsforskning i Sønderjylland", lavede vi denne tur til Landsarkivet i Åbenrå. Det var 15 spændte slægtsforskere, der mødte op for at få lidt indblik i, hvad der gemmer sig på hylderne og hvordan man får fat i de forskellige arkivalier.

Der var heller ingen der blev snydt. Leo Vinther Pedersens foredrag gik mest på at fortælle os om de forskelligheder der er på de øvrige landsarkiver og så dette i Åbenrå. Under rundvisningen på arkivet, som er landets mindste og yngste, viste han os arkivalier, han tidligere på dagen havde lagt frem for at vise os.

Især landets ældste kirkebog fra 1579, fortalte han om og ikke mindst, læste nogle passager op. Som før omtalt, er det landets mindste landsarkiv, 16 hyldekilometer og på grund af pladsmangel, har de yderligere 2 km. opmagasineret på landsarkivet i Odense, plus alt det der står på paller i gange og rum, endnu ikke pakket ud, så det skulle være en nem sag at vise os rundt. Alligevel tog det 1 ½ time, og det skal Leo Vinther Pedersen

roses for, hvad han ikke ved om arkivets arkivalier, det er ikke værd at vide. Han svarede på alle de spørgsmål vi kunne finde på at stille, stort som småt, godt eller skidt, han var yderst imødekommende og hjælpsom. I forbindelse med kirkebogen fra 1579 kunne han også fortælle, at i Flensborg opbevares en endnu ældre dansk kirkebog, nemlig den fra Marie Sogn i Flensborg, årgang 1559, det var dengang Danmark havde sin grænse lige nord for Hamborg, Altona var dansk område.

En speciel oplevelse er, at opleve de gamle kirkebøger. Leo Vinther Pedersen læste op fra en af dem, det var et dødsfald, men der havde

præsten skrevet et helt livsforløb om den døde, hvor han boede, hans kone, hendes far, deres børn, hvor de var kommet fra og hvor de var flyttet hen. Det var almindelig praksis i de år, det var ikke bare når de døde, men også ved vielser, fødsler og dåb man nogen gange fik en hel levnedbeskrivelse og det er jo slet ikke noget vi kender til i det øvrige land. Desværre kan man sige, for der var masser af slægtsrelaterede oplysninger i det præsten skrev.

Vi fik også meget at vide om Personregistre, folketællinger, de slesvigske sogne, kommuner og deres opbygning med ejerlav og ja der er masser at skrive om, men helt sikkert er det, for at forske i det slesvigske, sønderjyske område, så skal man sætte sig godt ind i tingene og være god til tysk, det er først efter 1920, genforeningen, at sproget igen blev dansk. Det hænger jo sammen med landsdelens historie og placering, Hertugdømmerne, Slesvig, de kongerigske enklaver og Sønderjylland, derfor kan det være svært at finde hoved og hale i det hele. Dog er der et lyspunkt, på landsarkivet er de meget venlige og hjælpsomme, så spørg personalet, de hjælper gerne.

En stor tak til Leo Vinther Pedersen for en oplevelsesrig aften.